

«La marea oceànica de Crist»

Romà Casanova, bisbe de Vic

En el prefaci d'un llibre que estic llegint, *Dominio. Una nueva historia del cristianismo*, de Tom Holland, hi figura l'expressió «la marea oceànica de Crist», que l'autor manleva d'un escriptor cristià del segle II, per a expressar la finalitat del seu estudi: resseguir el curs de la fe en Crist al llarg dels segles. Amb originalitat i força s'hi recorre el fil del pensament i l'acció dels cristians, els quals, sense ni adonar-se'n, fan present la revolució que, passats quasi dos mil anys, continua fent el seu camí. Reflexiona aquest autor: «Les que es recorden són les revolucions incompletes; el destí de les que triomfen és convertir-se en normalitat.»

Hi ha una presència de Crist que, com un fil d'or, uneix les generacions i els segles.

Som en temps de Pasqua, en què celebrem la novetat sempre nova de la resurrecció del Senyor. Sabem que ell és viu enmig nostre. Sabem que la força de la seva resurrecció es vessa en nosaltres de manera suau i profunda, constant i fidel. Ho sabem i ho plasmem en la normalitat de la vida quotidiana. Si mirem la nostra història, com a poble i com a Església, constatem com la fe cristiana, malgrat les tribulacions i dificultats, es manté vigent entre nosaltres. Hi ha una presència de Crist que, com un fil d'or, uneix les generacions i els segles.

La normalitat de la fe cristiana fa possible que aquesta, com una pluja suau, vagi amarant tots els aspectes de la nostra existència: personal, familiar, social, laboral, polític i econòmic. No hi ha res del que és humà que Crist no ho empleni amb la seva gràcia amorosa. Des d'aquesta normalitat de vida en el Senyor brollen realitats que van formant, al llarg del temps i en tot el món, la marea oceànica de Crist.

Sortida de missa a Camprodon

És bo de fer present en el nostre record i admiració l'exemple amagat als ulls de la societat d'aquelles persones que, portades misteriosament per la gràcia de Déu, han fet possible aquest marea oceànica que fa present Crist en el món: els esposos que han lluitat per estimar-se del tot; els pares i mares que s'han sacrificant pel bé dels seus fills; les persones que han perdonat de cor; els qui s'han donat pel bé dels altres i aquells que han estat una mà amiga per a qui sofreix; els qui han defensat la dignitat de la vida humana i la llibertat de la persona; tots aquells que, encara que la seva tomba no sigui visitada per ningú, seran els qui sentiran de llavis de Jesús: *Veniu, beneïts del meu Pare, rebeu en herència el Regne preparat per a vosaltres des de la creació del món* (Mt 25,34).

